

MEZŐSÉGI HIRLAP

TÁRSADALMI ÉS KÖZGAZDASÁGI KÖZLÖNY.

Előfizetési árak:
 Egész évre 6 korona — fillér.
 Fél évre 3 korona — fillér.
 Negyed évre 1 korona 50 fillér.
 Egyes szám ára — korona 24 fillér.

Felelős szerkesztő és kiadó:
DR. HAJDUDÉZSŐ
 ÜGYVÉD, MOCS.

Szerkesztőség és kiadóhivatal: Mocs.
 Hirdetéseket mérsékelt díjszabás szerint közöl
 a kiadóhivatal.
 Kéziratot vissza nem adunk.

MEGJELENIK MINDEN MÁSODIK VASÁRNAP.

Mezőségi dolgok.

Kozsvármegye őszi közgyűlésén dűl el a mocsí kórház sorsa. Ez a közgyűlés fog határozni, hogy a kórház felépítéséhez és beállításához szükséges kölcsönt felveszi-e, vagy sem.

Megyénk hatalmas területen fekszik. Egyike az ország legnagyobb megyéinek s nem lehet csodálni, hogy a megye notabilitásai ha egymást igenis, de a megye összes járásainak érdekét, fájdalmait, égető szükségét nem érzik aként, ahogyan nyög azok alatt a legtöbb járás. Nekünk, mocsí járásnak, még tán legtöbb a panaszunk. Mihozzánk még a természet is mostohább. Negyven kilométerre dobott a centrumtól, huszonhét kilométerre a vasuti hálózattól s nincsen maroknyi kövünk sem, mivel utainkat járhatóvá tenni, konzerválni lehetne. Nem veheti tehát tőlünk zokon senki, sőt öntudatos igyekezetre vall, ha járásunk székhelyének érdekeit minden tekintetben felkarolni igyekszünk. De most nem a központ érdeke, nem is a tárgy időszerűsége, hanem annak elodázhatlan szükséges volta készlet az írásra.

Mocsnak, mint járási székhelynek, volt kórháza. Még pedig megyei kórháza.

Ezelőtt néhány évvel becsukták ajtóit, mert céljainak sehogy sem felelhetett meg a régi kórházépület. A kórház bezárásával egyidejűleg közös volt az óhaj, hogy a főut mentén vásárolt egészséges fekvésű telken mihamarabb folytathassa félbeszakított hivatását az új mocsí kórház. Azóta évek teltek el s bizony nincsen igazuk azoknak, kik úgy gondolkoznak, hogy lám mégsem pusztult ki Mocsnak és vidékének lakossága. Hát az epések, a szatirikusok vegyék tudomásul, hogy a járás népe él, de nyomorúságosabb, szomorubb és szánalmasabb életet aligha él nép, mint a miénk. Egynek van valami kevese, husznak, vagy még többnek semmije. Ez az élet nem élet, hanem tengődés, mely méltán várja, hogy nagy nyomorához megérkezzék már az ő „irgalmas szamaritánusa” is.

Mindennapos látvány, hogy orvosaink ajtóit előtti döcögős szekerek derekába fektetve, sápadt képű, aszott, összeroncsolt testű betegek várják, kéri az orvosi segílyt. Az orvos minden tapasztalatát, jótanácsát, orvosszerű megsemmisíti legtöbb esetben a viszonyok mostohasága. Járatlan utakon 20-30 klméternyi távolságról jönnek Kiállották az út fáradalmait s végig

kell még egyszer élniök a hazatérés gyötrelmeit is.

Kórház, okszerű gondozás, jó táplálkozás lábra állítaná a legtöbbjét. És így? Mit ér az orvos legjobb tanácsa, elmondott étrendje, hasznos rendelménye, ha fülledt szobáskába kerül ismét a beteg, hol a szegénység írja elő az étlapot s nincs, aki gondozza betegét, mert a befaló falatért fárad, napszámoskodik, ki épkézláb?

De sokat lehetne még e tárgyról rni. Micsoda megkönnyebbülése lesz a mezőségi betegeknek, ha az őszi közgyűlés javukra dönt s mekkora csalódás, ha nem remélt számítások, fontolgatások csak rövid időre is elodázzák legégetőbb kérdésünk gyors megoldását.

Erre nem is gondolunk. Viszonyainkat a mezőségi virilisek, a nép választott küldöttjei apróra ismerik. Egy szó egy lélek legyen e tárgyban valahány. mert ez megalkuvást nem ismer. Ne feledjék, hogy a legszegényebb néposztály égő sebe áll most nyitva, hogy enyhítő balzsam hujllon abba még a hónap folyamán. Sokat várt, elég türelmesen várakozott ez a nép. Ha szegény is, joga van az élethez s elvárhatja attól a megyétől, melynek földjét túrja, melynek szükségéhez filléreit adja, hogy munkában kimerült teste betegségében meglegje az orvost, a gyógyszert s ha már menthetetlen, ott csukódják le fáradt szeme, hol irgalmat lát, hol a vigasztalás szavait hallja, nem pedig olyan környezetben, melynek életénél csak halála ridegebb, silányabb, szánalmasabb és nyomorultabb.

Bizalommal nézünk a közgyűlés határozata elé. Hol a mezőségnek olyan tekintélyes egyénei tömörülnek, mint a mi körünkől, a járás érdekein nem eshetik ott csorba.

Széljegyzetek.

A tűzoltó egyletek. Nem régiben történt a győri szerencsétlen kimeneteli tüzeset, a hol nemcsak vagyonban, hanem ember életben is esett áldozat. Ennek alkalmából

A „Mezőségi Hirlap” tárczája.

Ősz van.

Írta: M. Irénke.

Ködös, szürke nap van Őszi eső esik
 Csendesen peregve
 Nem csak a mezőkön — szívemben is ősz van:
 Legszebb virágaim
 Hervadoznak benne.

Lám te csak mosolyogsz, ha a romboló szél
 Végigszánt a tájon...
 Nem látod, milyen a zord enyészet képe
 Reménytelen szíven,
 Hervadó virágon.

Bohó ifjusögom szívárványszín álma
 Foszlányokra tépve...
 Nincs már dal a szívben, nincs virág az ágon
 Hull az őszi eső
 Csendesen peregve.

A jégszívű barátomhoz.

A te kék szemedben szelid nyugalom ül,
 Téged nem bántanak izzó szenvedélyek.
 ...Talán érzés sincs már elfásult szívedben,
 Reád nem borulnak álomtalan éjek.

Tied a nyugalom, enyém a bős vihar.
 Szívem a tomboló küzdelmeket várja...
 Míg csapongó lelkem sziklákba ütközik,
 Tied csak a béke olajágát várja.

El-el nézem tiszta, derűs kék szemedet,
 De égő szívemre nyugtot nem találok,
 Mert a te lelkedben minden érzés helyén
 Fényesen csillogó — jéghegyeket látok!

Sötétben.

Amikor felvillant a te aranyhajad
 Fényes glóriája:
 Vezető fényt vetett ködborított élted
 Göröngyös útjára.

Csalóka fény volt az! Rövid bolygás után
 Kialudt a lángja:
 Lelkem a lemondás tövissel kiszegzett
 Rögös útját járja.

Kolozs, 1907.

megjelent Magyarországon néhány száz újságcikk a tűzoltókról s ezzel a mai államánus, önző társadalom leróta kötelességét, végzett az esettel. Nem olvastam azonban arról, hogy a szerencsétlen tüzeset egyetlen egy tűzoltó egyesület alakítására ösztönzött volna csak egy rongyos községet is. Így van ez nálunk! mindenre reá húzunk egy citra frázist, hogy ne láthatassuk a nyomorúságot és szegénységet. De ha már alakul egy-egy tűzoltó egyesület — a legtöbb esetben nem életképes, mert hiányzik, a ki táplálná — a *társadalom*. Itt van a mocsai önkéntes tűzoltó egyesület esete.

Körülbelül egy éve, hogy lelkesedéssel megalakították. A szalma lángu lelkesedés elmúlt — s ma már minden nap félünk a halálától. Miért? — mert annyit sem érdeklődnek iránta az emberek, mint a legutolsó komédia iránt. Természetes aztán, hogy az egyesület széttűllik, mert egy-két ember nem képes egy egyesületet fentartani.

Hiányzik az erkölcsi támogatás — nem is szölok a pénzállozatról. Ennek a jellemzésére elég felemlítenem, hogy egyetlen egy alapító tagja sincs az Egyesületnek, jöllehet az alapító tagság díja 20 korona. Notandum bene: az egyes emberekről szölok, mert Mocs község, mint testület megtette, a mit tehetett. Pedig hát ha valamely egyesület megérdemli a közönség támogatását és érdeklődését, úgy a tűzoltó egyesületek megérdemlik, mert nemesebb és önzetlenebb célja nincs egyik egyesületnek sem. Támogatás helyett azonban egyebet kapunk: — gunyt. Ha tűzoltó ruhában végig megyek az utcán, — annyi gunyos, vigyorgó arcot látok, hogy szeretnék Ujházi lenni, hogy odakiálthatnám az ő közismert szölamát. Ha azokat a gunyos mosolygásokat és megjegyzéseket koronákra válthatnánk — igen! akkor virágozna a mocsai tűzoltó egyesület. Sajnos azonban, míg a guny helyett koronákat látunk — száz halállal fog kimulni egyesületünk.

A kézcsók ellen. Sok kinövészei vannak a modern világnak, de sok jót és helyest visz be a társadalomba. Ezek egyike a kézcsók bojkottálása. Nincs is ennek a középkori Minncsängerek hagyományának korunkban semmi jogosultsága és értelme. Egészségi szempontból kimutatták az orvosok, hogy a kézcsók számtalan ragadós betegségnek a terjesztője. A dolog nagyon eklatáns, csak egy példát kell fellelőzni. A tüdővész megcsókol egy kezét, én utána szintén kezét csókolok, megkaphatom a tüdővérszt. De ettől eltekintve is értelmetlen valami a kézcsók. Ugyanazon a jögon mint a kezeit, az arcát is megcsókolhatnánk egy nőnek. És miért szükséges, hogy én egy nővel, minden alkalommal — ha csak a kezével is — csókolódozzak?! A tisztelet és hódolatot másképen is ki lehet fejezni sokkal jobban és a mi fő — sokkal több izléssel. Nem egyéb a kézcsók egy darab középkornál, a melyet a nők kedveltek hiuságból, mi férfiak pedig gyakoroljuk, mert a nőknek tetszik s alkalmat ad a flirtelésre.

Számüzni kell a kézcsókot, mint köszöntés — módot; — a mitől a nőknek nem kell félnie, mert mi azért mégis csókolunk kezét, hanem csak úgy titokban — és ennek több értelme lesz!

A Mezőség virilistái.

Legközelebb állították össze 1908 évre, Kolozsvármegye legtöbb adótfizető vármegyei bizottsági tagjainak ideiglenes névjegyzékét. Ezek közül a szűkebb körű Mezőségieket a következőkben közöljük:

Gr. Teleki Géza nagybirtokos Alsózsuk 3470 K. 22 f. Gróf Béli Kálmán nagybirtokos Báld 3169 K. 29 f. Bárd P. Horváth Kálmán cs. és kir. kamarás, nagybirt. Felsőzsuk 2774 K. 96 f. Dr. Popescu János ügyv. Szászrégen *2685 K. 54 f. Gróf Bethlen István nagybirtokos V. Kamarás 2074 K. 92 f. Kendeffy Lajos birtokos Mezőmehes 1828 K. 30 f. Gaál Elek *1827 K. 66 f. Bárd Bánffy Dezső birtokos, főrendiházi tag Budapest 1627 K. 58 f. Gaál Gyula birtokos, országgyűlési képviselő M.-Káján 1471 K. 66 f. Gaál Péter birt. Kötelend *1149 K. 40 f. Mikó Árpád birt. M.-szóvát 1059 K. 25 f. Dán János orvos Mocs 904 K. 78 f. * Ifj. Gaál Albert birtokos M.-káján 891 K. 40 f. Ürmössy Jenő birtokos M.-palatka *830 K. 46 f. Diamanstein Lázár bérlő Csehtelke 790 K. 16 f. Tholnai Elemér birtokos Folyfalva 753 K. 48 f. Moldován János gk. esperes Katona *736 K. 76 f. Zeyk József birtokos M.-kályán 726 K. 28 f. Id. Gaál Albert birtokos M.-szilvás 715 K. 11 f. Br. Szentkereszty György birtokos Katona 695 K. 92 f. Br. Zelig Lázár bérlő Pusztakamarás 945 K. 1 f. Br. Kemény Pál birtokos Alsózsuk 635 K. 19 f. Duha Ferenc birtokos Csehtelke 591 K. 62 f. Ferenczy Géza birtokos Budatelke 573 K. 92 f. Gr. Logothetti Alfréd birtokos Katona 555 K. 30 f. Ugron Ferenc birtokos Pusztakamarás 559 K. 05 f. Felszegi Ferenc birtokos Szeged *558 K. 38 f. Feldman Jakab bérlő Mezőszilvás 545 K. Nasch Adolf birtokos Mocs 536 K. 73 f. Csontos Miklós bérlő M.-Tóhát 536 K. Farkas Herman birtokos Csehtelke 514 K. 27 f. Velits Zoltán birtokos M.-Örményes 502 K. 58 f. Ajtai Géza birtokos Meződomb 499 K. 51 f. Hosszu Gyula p. ü. igazgató Miskolc 497 K. 62 f. Berkovics Samu kereskedő M.-Örményes 496 K. 42 f. Simon Dénes birtokos Mezőszentgyörgy 492 K. 19 f. Ajtay Gyula birtokos Mezőerke 473 K. Szabó Gábor áll. tanár Budapest *472 K. 98 f. Gál Elemér szolgabíró Nagysármás 463 K. 5 f. B. Vay Elemér ny főispán Alsózsuk 456 K. 73 f. Gajzágó Tivadar bérlő Berkenyes 448 K. 57 f. Mayr Károly birt. Száva 438 K. 73 f. Máriaffy Lajos birtokos Gyulatelke 436 K. 60 f. Nagy Elek birtokos Mocs 428 K. 65 f. Vakszmann Kolos birtokos Kiscég 428 K. 36 f. Molnár Péter birtokos M.-Légen 420 K. 36 f.

HIREK.

Mocs, 1907. október hó 10

— **A mócsi kir. járásbírószág épülete**, legközelebb a megvalósulás stádiumába lesz. A napokban küldötte le Torday Sándor vezetőjárásbírónak az igazságügyminiszter a táblai elnök útján az új tervet azon utasítással, hogy az építési engedélyt sürgősen eszközölje ki. Az épület egy emeletes lesz, az emeleten fronta 11 ablakkal, a földszinten 10 ablakkal. A földszinten lesz a telekkönyvi osztály, az emeleten pedig

a járásbírószág többi osztálya. Az épület igen impozáns lesz, és nagyban fogja emelni a község főutját.

— **A mócsi Kaszinó felszentelése.** Az újonnan berendezett Kaszinót október hó 5-én, este szentelték fel a kaszinói tagok, a midőn társasvacsora volt a Kaszinó helyiségében. Az estélyen csaknem az összes kaszinói tagok jelen voltak, s vig hangulatban a késő éjjeli órákig töltötték el az estét, igazán örvendünk, hogy a Kaszinó kérdése rendezve lett, s ekként alkalom és mód lett nyújtva, hogy egy közös helyen a mócsi társaság összejöhessen és az összetartozandóság kifejlődjön.

— **November 19.** Gróf Majláth Gusztáv-Károly erdélyi püspök a napokban bocsátotta ki X-ik körlevelét. Lelkesedéssel szól híveihez abban. Jelzi, hogy nov. 19-én lesz 700 esztendő évfordulója árpádházi Szent Erzsébet születésének. A magyar nemzet kegyeletos ünnepet szentel ekkor II. András magyar király szentéletű leányának. Körlevelében meghagyja papjainak a püspök, hogy minden kath. templomban nov. 19-én háláadó isteni-tiszteletet, az ünnepet megelőzőleg nov. 18-án vecsernyét tartsanak. Az isteni tiszteletre a hatóságok eleve meghívandók.

— **A marosvidéki polgári olvasókör**, egy a lapokhoz intézett felhívásában közölte a rendkívüli közgyűlés határozatát, hogy hátrálékos tagjait, ha régi hátrálékaikat be nem fizetik, — törli a tagok sorából. A polgárságnak erős a reménye, hogy ha kevesen is, de annál odaadóbban karolják fel a kör ügyeit.

— **Az első vasárnap.** Elég jól festett. Tökrészeg, korcsmából kidobott, vagy kiesett halandó nem éktelenkedett a piacon. Duhajkodás, kurjongatás sem zavarta a csendes polgárok békéjét. Még csak annyit szeretnénk, hogy a késő éjszakába nyúló kurjongatás, lármásének is alább hagyjon. Ha a járőrök pár esetben lefelé nének egy-két lármás egyént, ez a visszaélés is hamarosan megszűnik.

— **Dalárda Mocson** A múlt héten dal-egyesület alakult Mocson, amelynek eddigelé 15 működő tagja van. A dalárda már megkezdte a tanítást, amelyet Benedek Endre állami tanító vezet. Kíváncsok volna, hogy az egyesület a megfelelő és megérdemelt támogatásban részesítene a közönség.

— **A zsuti versenyek** két napja letelt. A közönség érdeklődése a kedvező idő folytán igen nagy volt, az eredményről legközelebbi számunkban fogunk referálni, a verseny teljes befejezése után.

— **Új vonatsatlakozás.** A kereskedelemügyi miniszter Torda-Aranyos vármegye főispánjának felterjesztése intézkedett az iránt, hogy f. év október 1-től kezdődőleg a Tordáról Aranyosgyéresre közlekedő 7913. sz. vonat is csatlakozásba hozassék az 544. számú vonattal, mi által Torda felől egy új kedvező csatlakozás létesíttetik Nagycég Budatelke felé.

— **Elvi jelentőségű határozatok gazdasági ügyekben.** A földmívelésügyi miniszter elvi jelentőségű határozatban mondotta ki, hogy tulajdonjogi korlátozásoknak a marhalevelekre való feljegyzése tilos. Ugyancsak elvi jelentőségű határozatban mondotta ki a földmívelésügyi miniszter, hogy orvosi szakvélemény alapján az 1895. évi XLVI. törvénycikk határozmányaiába ütköző

tejhamisítási kihágás tárgyi tényálladéka átvolt borított nemzeti nagylelkűségünk. S mikor ezt a fátyolt meglebbenti évről-évre az ünneplő kegyelet, megihletődött lélekkel zarándokolunk az aradi golgotához. Az a nép, melyik ezt megtudja bocsájtani, s a melyiknek ilyen megbocsájtani valói vannak, bátran nézhet a jövő elé. A magyar nemzet tud megbocsájtani, de feledni soha! Mocson is a templomokban megemlékeztek a vértanúkról, sajnos azonban más módon nem áldoztak a kegyeletnek.

— **Halálozás.** Bizonyára ismeretes olvasóink előtt Deésy János fejrődi körjegyző halála. A 34 éves, életerős, hivatásának élő ifjú embert életétől, egy esztendei boldog házasság után a hives férjétől s mezőszapori lakos Deésy Albert birtokost és nejét a forrón szeretett gyermektől fosztotta meg egy szomorú perc. Az agilis fiatal körjegyző a bonchidai kiállításon szorgoskodott. Délutáni órákban nejével együtt a zsuki verseny megtekintésére indult. Szembe jött a főispán gépkocsija, mely a kalapja után nyuló jegyzőt elgázolta. A szívós életerős a halálos sérülés után is hosszasan küzdött a halállal, de a Karolina kórházban őrlő kinok között elhunyt az áldozat. Gondatlanságot a szerencsétlenségben nehéz megállapítani, mert az egymaga haladó gépkocsi vezető a veszély percében annyira kitért, hogy a motor első kereke árokba esett. Legfőleg az örületes gyorsaságot kell hibáztatnunk, mi feltétlenül oka volt a szomorú esetnek, mert a szélről elkapott kalap után lehajló egyén másképp nem kerülhetett volna a kocsikereke alá. Igaz részvételt osztozunk Deésy Albertnek és övéinek mérhetetlen fájdalmában. E szomorú esetről kifolyólag annyi megjegyezni való van, hogy ez az eset nálunk első, de aligha utolsó lesz. Hetenként fel-fel bukkan utainkban egy-egy modern automobil. Szeretnők, hogy ha már el nem kerülhetjük, — mentől általánosabb lenne a jelenség. A mezőszapori lovak még meg-megbökrosodnak s ha a gyakori közlekedés híján hamarosan hozza nem szoknak az „ördög szekéréhez”, sok könny hullhat egyesek szeméből.

— **Püspökjárás Székelykeresztúron** Nagy ünnepségek színhelye lesz október hó 1-én Székelykeresztúr. Ekkor érkezik oda Majláth Gusztáv erdélyi róm. kath. püspök bérmlás céljából. Ugyancsak október 1-én látogatja meg egyházát Bartók György erdélyi egyházkerületi ev. ref. püspök. Mindkét püspök fogadtatására nagy ünnepségekkel készülnek.

— **A református egyházkerületi közgyűlés.** A folyó év őszen tartandó egyházkerületi közgyűlés november 9-én állapított meg Főbb tárgyai lesznek a közgyűlésnek a püspöki és igazgatótanács évi jelentések, ifjú lelkészek fölavatása, múlt évi számadás, jövő évi költségvetés, az új törvények végrehajtására vonatkozó előterjesztések; közügyigazgató, ügyész, aljegyzők, főtörvényszéki bírák stb. választása.

— **Mintaszüretok Erdélyben.** A földművelésügyi miniszter az okszerű szüretelés és borkészítés terjesztése céljából évenként más más helyen tartandó mintaszüret rendezését határozta el. Erdélyben ez idén a nagyenyedi vincellér-iskola tart ilyen mintaszüretet.

— **Október 6.** Ötvennyolc éve, hogy Bécsben egy ifjú főherceg, aki ma Magyarország ősz koronás királya, a bécsi Burgban aláírt tizenhárom halálos ítéletet. Ötvennyolc éve, hogy az aradi vár sáncai között vértanúhalált halt tizenhárom magyar generális, kiknek nem tudta Bécs megbocsátani az ő megfutott armádiaikon diadalmaszkodó hazaszeretetét. A népek történetében páratlanul áll az aradi tizenhárom egyikölése, melynek sötét kegyetlenségére

átvált borított nemzeti nagylelkűségünk. S mikor ezt a fátyolt meglebbenti évről-évre az ünneplő kegyelet, megihletődött lélekkel zarándokolunk az aradi golgotához. Az a nép, melyik ezt megtudja bocsájtani, s a melyiknek ilyen megbocsájtani valói vannak, bátran nézhet a jövő elé. A magyar nemzet tud megbocsájtani, de feledni soha! Mocson is a templomokban megemlékeztek a vértanúkról, sajnos azonban más módon nem áldoztak a kegyeletnek.

— **A bonchidai kiállítás.** A tegnap Bonchida egy kis bucsujáró hely volt, hová összegyűltek mindazok, akik közgazdaságunk és iparunk iránt érdeklődnek, s akik látni akarták, hogy egyesek szorgalma, törekvése, kitartó munkája mit eredményez a nép, de különösen annak a járás lakóinak a számára. A tegnap megnyílt bonchidai kiállítás Hankó Veress Károly, Kolozsvári járás főszolgabíró fáradságtalan munkásságának az eredménye volt, ki már harmadízben mutatta be egy szerény, de annál értékesebb kiállítás keretében járásának állat-, termény- és háziipar termékeit. Midőn a kiállítási osztályok megnyíltak és végig nézhattuk azokat, nem bíráltuk azzal a mértékkel, mintha egy világhírű, vagy országos kiállítás termetét jártuk volna, hanem örömmel szemléltük azt, hogy Kolozsmegyének ez a járása az állattenyésztés, mint termény- és háziipar tekintetében fejlődést mutat, ez pedig a nép jólétére nagy kihatással van. A bonchidai kiállítás disze és ékessége volt a női kézimunka-kiállítás, a melynek értékét az is emelte, hogy ott helyezte el Orosz Endre apahidai iskolai tanító is a néprajzi kiállítását, a kinek régiségi kiállítása valószínű műkincs, mely megbecsülhetetlen és régészeti, valamint néprajzi szempontból nagyon értékes, büszke lehetne rá akármelyik nagyobb országos néprajzi intézetünk, vagy régiségtárunk. A választói kósárfonó szövetkezet kiállítása szintén nagyon szép és tanulságos. Egyik értékes osztálya a kiállításnak a termény-kiállítás. Ide hordották össze a járás gazdálkodói a mezőgazdaságnak produktumait, melynek szintén a kolozsvári járás mezőgazdaságának fejlődését mutatják. Nagyon szép a Vajna Istvánné kiállítása is káposztából, karfiolból, burgonyából, ugorkából és óriási retkekből. Feltűnő volt Tokay Ferenc takarmányrépája, valamint Sinkovics Lajos globusz karalábja, veres káposztája. Az állatkiállítás is nagy, forgalmas és látogatott volt. A járás gazdái, ahány szép, fejlett állat volt, mind behajtották erre a kiállításra, melynek állattenyésztési szempontból a sikere és haszna semmi esetre sem marad el. Leggyengébb volt a gépkiallítás, melyre egyetlen egy magyar gyár sem küldött gépeket, csakis Csehországból volt képviselve nagyobb gépgyár.

— **Elbuktatott önkéntesek.** Az egy évi keserves szolgálat után az önkéntesek sóvárogva várják október 1-ő napját, mikor levehetik magukról a gyűlölt mundért s újra beléphetnek a lenézett „cibilek” közé. A temesvári önkénteseknek talán a legszomorúbban sikerült a tisztí vizsgájuk az országban: 52 egyéves önkéntes közül 22-őt buktattak meg kiknek legnagyobb része jogász. A vizsgán jogukkal élve, magyarul feleltek, de a kötelező német

nyelvű ügyviteli nyelvtanból már gyengébben sikerültek a feleletek. A megbukott 22 önkéntes közül 7-et még egy évi szolgálatra bocsátottak. A közös kihirdetés helyett egyenként közölték a önkéntesekkel a vizsga eredményét.

— **A Kászon vidéki vasút.** A kereskedelemügyi miniszter a brassó — háromszéki h. é. v. részvénytársaságnak Kézdivásárhely állomásától illetve Kézdivásárhely — berecki vonalának valamely alkalmas pontjától kiágazólag Kézdiszentlélek, Peselnek Kiskászon és Szárazpatak községek érintésével Kászon—Jakabfalváiig vezetendő szabványos nyomtávolságú gőzüzemű vasútvonalra előmunkálati engedélyt egy évre megadta.

Szám 5412—1907. tkiv.

Hirdetmény.

Ombuz község telekkönyve tagosítás következtében az 1869 évi 2579 számú szabályrendeletre képest átalakított és ezzel egyidejűleg mindazon ingatlanokra nézve, a melyekre az 1886 XXIX. t. c., az 1889 XXXVIII. és az 1891 XVI. t. cikkek a tényleges birtokos tulajdonjogának bejegyzését rendelik, az 1892 XXIX. t. cikkben szabályozott eljárás a telejegykönyvi bejegyzések helyesbítésével kapcsolatosan fogatosított.

E célból az átalakítási munkákat hitelesítése és a helyszíni eljárás a nevezett községben **1907 évi november hó 11 ik napján** fog kezdődni.

Ennélfogva felszólítanak:

1. az összes érdekelt, hogy a hitelesítési tárgyaláson személyesen, vagy meghatalmazott által jelenjenek meg és az új telekkönyvi tervezet ellen németi észrevételeiket annál bizonyosabban adják elő, mert a régi telekkönyv végleges átalakítás után a téves átvezetésből eredhető kifogásokat jóhiszemű harmadik személyek irányában többé nem érvényesíthetik;

2. mindazok, a kik a telejegykönyvekben előforduló bejegyzésekre nézve okadatolt előterjesztést kívánnak tenni, hogy a telekkönyvi hatóság kiküldöttje előtt a kitűzött határnapon kezdődő eljárás folyamata alatt jelenjenek meg és az előterjesztéseiket igazoló okiratokat mutassák fel;

3. mindazok, a kik valamely tagosításhoz tulajdonjogot tartanak, de telekkönyvi bekebelezésre alkalmas okirataik nincsenek, hogy az átirásra az 1886 XXIX. t. c. 15. és az 1889 XXVIII. t. c. 5, 6, 7 és 9 §-ai értelmében szükséges adatokat megszerezni iparkodjanak és azokkal igényeiket a kiküldött előtt igazolják, avagy oda hassanak, hogy az átruházó telekkönyvi tulajdonos az átruházás létrejöttét a kiküldött előtt szóval ismerje el és a tulajdonjog bekebelezésére engedélyt nyilvánítsa, mert különben javaikat ezen az uton nem érvényesíthetik és a bélyeg és illeték elengedési kedvezménytől is elesnek;

4. azok, kiknek javára tényleg már megszünt követelésre vonatkozó zálogjog vagy megszünt egyéb jog van nyilvankönyvileg bejegyezve, ugyancsak az ily bejegyzésekkel terhelt ingatlanok tulajdonosai, hogy a bejegyzett jognak törlesztését kérelmezzék, illetve, hogy törlesztési engedély nyilvánítsa végett a kiküldött előtt jelenjenek meg, mert ellenesetben a bélyegmentesség kedvezményétől elesnek.

A kir. járásbíró, mint telekkönyvi hatóságától.

Mocs, 1907 évi szeptember 25-én.

Torday Sándor
kir. bíró.

Szám: 5411—1907. tk.

Hirdetmény.

A m. kir. igazságügyminiszter 1905 évi augusztus hó 9. napján 24206/I. M. 1905. I. sz. a. elrendelte, hogy a mócsi kir. bírósághoz tartozó Uzdiszentpéter község telekjegyzőkönyveibe felvett mindazon ingatlanokra nézve, a melyekre az 1886. XXIX t.-c. az 1889. XXXVIII. és az 1891. XVI. t. cikkek a tényleges birtokos tulajdonjogának bejegyzését rendelik, az 1892. XXIX. t. cikkben szabályozott eljárás és ezzel kapcsolatban a telekjegyzőkönyvi bejegyzések helyesbítése fogantatásuk.

E célból a helyszíni eljárás a nevezett községben **1907 évi november hó 4 ik napján** fog kezdődni.

Ennélfogva felhivatnak:

1. mindazok, a kik a telekjegyzőkönyvekben előforduló bejegyzésekre nézve okadatolt előterjesztést kívánnak tenni, hogy a telekkönyvi hatóság kiküldöttje előtt a kitűzött határnapon kezdődő eljárás folyama alatt jelenjenek meg és az előterjesztéseiket igazoló okiratokat mutassák fel,

2. mindazok, a kik valamely ingatlanhoz tulajdonjogot tartanak, de telekkönyvi bekebelezésre alkalmas okirataik nincsenek, hogy az átírásra az 1886. XXIX. t.-c. 15—18 és az 1889. XXVIII. t.-c. 5, 6, 7. és 9. §-ai értelmében szükséges adatokat megszerezni iparkodjanak és azokkal igényeiket a kiküldött előtt igazolják, avagy odahassanak, hogy az átruházó telekkönyvi tulajdonos, az átruházás létrejöttét a kiküldött előtt szóval ismerje el és a tulajdonjog bekebelezésére engedélyt nyilvánítsa, mert különben jogaikat ezen az uton nem érvényesíthetik és a bélyeg és illeték elengedési kedvezménytől is esznek; és

3. azok, kiknek javára tényleg már megszünt követelésre vonatkozó zálogjog vagy megszünt egyéb jog van nyilvankönyvileg bejegyezve, úgy szintén az ily bejegyzésekkel terhelt ingatlanok tulajdonosai,

hogy a bejegyzett jognak törlését kérelmezzék, illetve, hogy törlési engedély nyilvánítsa végett a kiküldött előtt jelenjenek meg, mert ellenesetben a bélyegmentesség kedvezményétől esznek.

A kir. járásbíró, mint telekkönyvi hatóságtól

Mócs, 1907. szept. 25

Torday Sándor,
kir. jbiró.

Szám 5063 — 1907. tkvi.

Hirdetmény.

Budatelke községre nézve az 1892. XXIX. t. c. értelmében a tényleges birtokosok tulajdonjogának a telekjegyzőkönyvekbe való bejegyzése és a telekjegyzőkönyvi bejegyzések helyesbítése iránti eljárás befejeztén, ez azzal a felszólítással tétetik közzé:

1. hogy mindazok, kik az 1886. XXIX. t. c. 15. és 17. §-ai alapján — ide értve e §-oknak az 1889. XXXVIII. t. c. 5 és 6 §-aiban és az 1891. XVI. t. c. 15. §. a) pontjában foglalt kiegészítéseit és — valamint az 1889. XXXVIII. t. c. 7. § a és az 1891. XVI. t. c. 15. § b) pontja alapján eszközölt bejegyzések vagy az 1886. XXIX. t. c. 22. §-a alapján történt törlések érvénytelenségét kimutathatják, e végből törlési kereseteket hat hónap alatt, vagyis az **1908. évi április hó 5 ik napjáig** bezárólag a telekkönyvi hatósághoz nyújtsák be, mert az ezen meg nem hosszabbítható záros határidő eltelte után indított törlési kereset annak a harmadik személynek, aki időközben nyilvankönyvi jogot szerzett, hátrányára nem szolgálhat;

2. hogy mindazok, akik az 1886. XXIX. t. c. 16. és 18. §-ainak eseteiben — ide értve az utóbbi §-nak az 1889. XXXVIII. t. c. 5. és 6 §-aiban foglalt kiegészítéseit — a tényleges birtokos tulajdonjogának bejegyzése ellenében ellentmondással élni kívánnak, írásbeli ellentmondásukat hat hónap alatt, vagyis **1908. évi április hó 5 ik napjáig** bezárólag a telekkönyvi hatósághoz nyújtsák be, mert ezen meg nem hosszabbítható záros határidő letelte után ellentmondásuk többé figyelembe vétetni nem fog;

3. hogy mindazok, akik az 1. és 2. pontban körülírt eseteken kívül az eljárás s ennek folyamán történt bejegyzések által előbb nyert nyilvankönyvi jogukat bármely irányban sértve vélik — ide értve azokat is, kik a tulajdonjog arányának az 1889. XXVIII. t. c. 16. §-a alapján történt bejegyzését sérelmesnek találják — e tekintetben felszólalásukat tartalmazó kérvényeiket a telekkönyvi hatósághoz hat hónap alatt, vagyis **1908. évi április hó 5 ik napjáig** bezárólag nyújtsák be, mert ezen meg nem hosszabbítható záros határidő elmulta után az említett bejegyzéseket csak a törvény rendes útján és csak az időközben nyilvankönyvi jogokat szerzett harmadik személyek jogainak sérelme nélkül támadhatják meg.

Együttal figyelmeztetnek azok a felek, akik a kiküldöttnek eredeti okiratokat adtak át, hogy a mennyiben azokhoz egy szersmind egyszerű másolatokat is csatoltak, vagy ilyeneket pótlólag benyújtanak, az eredetieket a telekkönyvi hatóságnál átvehetik.

A kir. járásbíró, mint telekkönyvi hatóság.

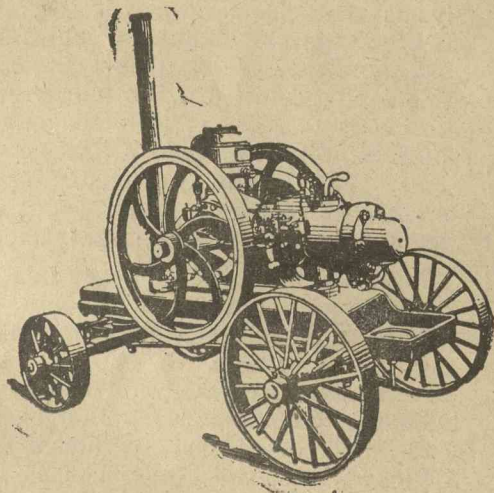
Mócs, 1907. szeptember 9-én.

Torday Sándor,
kir. jbiró

Eredeti svédgyártmányu**Bolinders nyersolajmotorok és nyersolajlokomobílok.****RUNDLÖF SZABADALMA.**

Ezernél több üzemben! —

Ezernél több üzemben!

Üzemük a létező **legolcsóbb, legmegbízhatóbb.** Szerkezetük szabatos, könnyen érthető, könnyen hozzáférhető, a por elől védve van.

Kezeléshez nem kell gépész.

Megindítás után nem kell felügyelet.

Pénzügyőri ellenőrzés nincsen.

Bármely üzemhez és bárhol használhatók.

Motorok 3-tól 100 lóerőig és feljebb.

Lokomobílok 5-től 20 lóerőig.

Szakszerű felvilágosításokkal, árjegyzékkel, ajánlattal és referenciákkal kívánatra díjmentesen szolgál:

Schvarcz József és Tarsa,

gépraktár és műszaki iroda.

BUDAPEST, V., Váci-körút 26. szám.

Távirati czim: **USZÓ Budapest.**

AGRARIA

Magyar Gépforgalmi Részv. Társ.

Benzinmotorok

Benzincséplok

Malomberendezések stb.

Kérjen minden gazda

árjegyzéket

Levélczim:

„AGRARIA” Budapest, Váci-út 2.

Nyomatott Adi Arpád könyvnyomdájában Maros-Vásárhelyt.